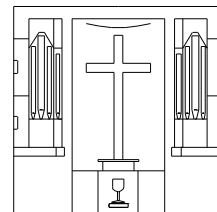

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XX. évfolyam 1. szám

2010. január

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ISTENTŐL MEGÁLDOTT,
BÉKÉS, BOLDOG ÚJESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

Lépcsők

Természetes ez minden gyülekezetünkbe járónak, hogy lépcsők vezetnek fel az imaterembe, még több lépcső visz a karzatra, feljebb pedig az emeleti termekbe. Amikor lefelé indulunk, az alagsorba jutunk, legmélyebben pedig a pince sötét labirintusában végződik a soruk. A lépcsők mindig ott vannak, de a lépést, az erőkifejtést nekünk kell megtenni, hogy célunkhoz jussunk.

Így van ez az életünkben minden egyes évvel. Ezek is lépcsők, vagy felfelé, vagy lefelé haladunk rajtuk, aszerint, hova tartunk. Értelmetlen dolog félúton megállni, vagy egyet előre, kettőt hátra lépni. „Hova, hova, kedves testvér?” Kérdezzük olykor egymástól az ódon, sokak lépését hallgató lépcsőházban. Épülni jöttél-e a hitben, a testvéri szeretetben, vagy már építeni a másikat s aki nem leli, azt elvezetni az élet forrásához?

Hova tartasz most egy új évbe lépve, felfelé az égi célhoz? Azért minden erőddel haladsz a Krisztusnak szentelt tanítványi életben s az összekulcsolt kezedbe mindig kulcsolódhat testvéri kéz? Elöl jársz, ahol Urad látni akar, vagy azt szereted, ha más húz téged, netán el-el maradsz a sötét fordulónál, hogy más homályos, zezugos mélységek felé vedd

az irányt?

Szép kerek évszám „az Úrnak 2010-dik esztendeje”, komolyan gondolod, hogy Neki ajánlva erőd, életed kitartasz mellette, bármi vár rád a fordulónál?

Nálunk mindenki célba jut, ha a gyülekezet termét, vagy szeretet-vendégséget keresi, Bibliát akar tanulmányozni, vagy az ifjúsággal szeretne találkozni, a női körben vagy férfiórán kíván imádkozni, gyermekeink is, akik az alapokat rakják le az élethez, hithez, odatalálnak, ahol ezért várják őket szeretettel.

Lépjünk együtt az új évbe, mint testvérek és társak, fiatalok és idősek, lépjünk Jézus Krisztussal! Mit várhatunk így az új évtől, hogyan zárjuk majd, akik együtt kezdtük ezt az évet? Titkok sokasága. De nekünk csupán. Aki bennünket kísér s vezetni is képes, ígéretet tett, hogy végigkísér. Lépjünk Vele és együtt, hitben, szeretetben összefogódzkodva, így célunkhoz jutunk!

**Áldott új évet kívánok minden
kedves velünk haladónak!**

Újvári Ferenc lelkipásztor

**„Legyetek erősek és bátrak, ne féljete
és ne rettegjete tőlük, mert maga az
ÚR, a te Istened megy veled, nem hagy
el téged, és nem marad el tőled.”**

5Móz 31,6

ÚJÉVI IMÁDSÁG

Ki jelen vagy tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén.
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Romokból építész boldog holnapot,
Hozzád küldjük ma szívünk imádságát
Uram, ne hagyd el árva magyarod!

Ne hagyd el őket, akik téged hívnak
A mélységből kiáltva szent neved.
Megváltást váró rongyos rabjaidnak
Add meg, Uram, a napi kenyeret.
Segítsd őket, kik mindig másnak vetnek,
Kiknél az éhség elsőnek kopog,
Mert áldásodból csak akkor ehetnek,
Ha a zsarnok vérebe jóllakott.

Takard be őket tél hidege ellen!
Hozz sebeikre enyhe gyógyulást!
Adj, Uram, nekik áldó két kezeddél
Bő szüretet és gazdag áldást!
Légy velük, akik verejtékben ázva
Az új Bábeléhez hordják a követ,
S mentse meg őket irgalmad csodája,
Amikor a torony mindent eltemet.

Minden áldásod, amit nekünk szántál
Oszd ki közöttünk az újév során,
Hogy túl a tél lidércnyomásos álmán
Élőket köszöntsön a napsugár.
Add, hogy túléljék, amit rájuk mértek,
Keresztre verték, adj hozzá erőt.
Adj nekik, Uram, száz kísértő fénynél
Fénylőbb csillagot, égi vezetőt.

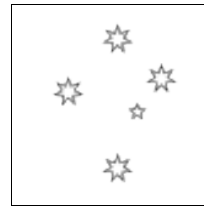
Vezesd őket, hogy soha, soha többé
El ne tévelyedjen a mi nemzetünk.
Légy velük, Uram, most és mindörökké,
Akkor is, mikor mi már nem leszünk.
Akkor is, mikor jó a boldog holnap,
S parányi sorsunk emléke sem él,
Sárga csontvázunk felett zöld fű sarjad,
Szívünk porával messze szállt a szél.

Ki jelen vagy tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,

Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akard.

Csákváry Zoltán

AMI SZEMÉLYESEN TÉGED ÉRINT

Január 1. és
december 31. között
születtél?
Akkor Isten kegyel-
mének jegyében
születtél.

*"Mert megjelent az Isten kegyelme
minden ember üdvösségére." (Tit 2,11)*

Csillagképed?

*"Én (Jézus) vagyok Dávid gyökere és új
hajtása, a fényes hajnalcsillag." (Jel
22,16)*

Szerelmed?

"Örök szeretettel szerettelek" (Jer 31,3)

Útjaid?

*"Igaz ösvényen vezet az ő nevéért"
(Zsolt 23,3)*

Pénzed?

*"De keressétek először Isten országát és
igazságát, és ezek is mind megadatnak
néktek" (Máté 6,33)*

Jövőd?

"Kezedben van a sorsom" (Zsolt 31,16)

Mindez igaz, ha Jézus Krisztusra
bízod sorsod, életed. Akkor nem
aggódva faggatod a horoszkópot,
amelyet "külön" neked állítottak fel
ügyes üzletemberek.

Sok ember érzi magát napjainkban
elhagyatottnak. Sokan elbizonytala-
nodnak és biztos támaszt keresnek
az életben. Ez a támasz csak Istenben
található meg, aki Jézus Krisztusban
Atyánk akar lenni és gondunkat
akarja viselni. Bízgatása minden-
kinek szól, aki hisz benne:

"Csak légy erős és bátor!" (Józs 1:18)

Közreadta BV

A H O L N A P

A holnap félelmetes titok,
de hittel bátran rányitok,
s az ajtón túl is JÉZUS áll!
Így többé nem kell félni már.

Füle Lajos

Gyülekezeti életképek beszámolók

"KIK EZEK ITT FEHÉRBEN?"

Gyülekezetünk fiataljai közül kilencen álltak előttünk 2009. december 6-án a bemerítő medence előtt. Új életükhöz útmutatót Lórik Levente testvér prédikációja adott a Titushoz írott levél alapján. Megjelent az üdvözítő kegyelem, melyet Isten mindenkinek felkínál. Ő nem személyválogató. Megváltót küldött számunkra, akinek születésére a karácsonyi ünnepek alkalmával emlékeztünk.

Folyamatosan változunk életünk folyamán. A kegyelem iskolájában szeretetre alakít bennünket Isten. Nincs olcsó kegyelem, sem leértékelt tanítványság. Meg kell tanulnunk a helyes önértékelést is, mint ahogy a hangvilla megadja a tiszta alaphangot. Így kell nekünk is Isten szavára hangolódni. Igazságosan, kegyesen, józanul kell élnünk. Jézus elkészítette a megmaradás egyetlen útját.

Rajtunk keresztül akarja megmutatni Isten, hogy „Megjelent az üdvözítő kegyelem minden embernek...” Éles határvonalat kell húzni Krisztus előtti és Krisztus utáni életünkben.

A bemerített fiatalok többféle módon tettek bizonyosságot döntésükről. Elhangzott saját vers, bizonyágtétel, hegedűszóló és együtt éneklés fuvola kísérettel. A hangsúly azon volt, hogy

minden más értelmet nyert, és hogy a kilátástalanságból is van kiút.

Miután megtörtént a bemerítés, Újvári Ferenc lelkipásztor testvér szólt a gyülekezetéhez. Hirdette, hogy még van kegyelmi lehetőség, és akik már döntöttek Krisztus mellett, maradjanak hűségesekek!

Negyven éve, 1969. május 14-én is "megmozdult a parton a víz". Négyen más gyülekezetből, Sebőkné Anci és én is ott álltunk a fehér ruhások között. Azóta is megtartott minket Isten - betegségek, gyász, kísértés, megpróbáltatások között is. Adott erőt a több évtizedes munkához, segített Hozzá hűségeseknek maradni.

December 6-án tehát kilenc testvérrel gyarapodott a gyülekezet létszáma, ennyivel több lett az üdvözülendők száma. Együtt megyünk célunk felé. Legyünk mindhalálíg hűségesekek!

Sípos Terézia

A képen láthatók: a bemerítést végző Újvári Ferenc lelkipásztor, Újvári Ármín, Sólyom Benjámin, Szabó Dávid, Török Dániel, Bögös Nóra, Dobner Melitta, Sólyom Anna, Szabó Kitti, Dobner Teodóra és az igehirdetést végző Lórik Levente lelkipásztor testvér.

Az Úr hallja szavad

Az Úr vigyáz rád
Nem hagyja el barátját,
Veled van mindenkor
Ő teremtett porból.

Az Úr hallja szavadat,
Ő áldja a te hangodat

Az Úr bűnödből megmentett,
S megtisztított tégedet.

Az Úr mennyországba vezetett,
S gyermekévé engedett.

Az Ő útját követem,
Az Ő dicséretét híresztelem.

Óhozzá imádkozom,
Bűnömet Neki megvallom.
Megbocsátja vétkeimet,
S felszabadít engemet.

Az Úrra bízom egyszer majd Lelkem,
S fent találkozom vele a mennyben.
Ott hallgatom az angyalok hangját,
És ott megpihenek, Neki adok hálát!

Szabó Kitti

Beszámoló az Élő kövek gyülekezeti tanfolyam decemberi előadásáról

Ezen a napon id. Révész László ny. baptista lelkipásztor és Dr. Veres Sándor, a BTA professzora, szociálpedagógus a lelkigondo-zásról tartott előadást.

Révész László az életéből vett példákban szólt arról, hogy lelkipásztorkén a legfontosabb tanítás az igehirdetésen keresztül tudott megvalósulni, mert így az Ige intette a gyülekezetet. Volt, mikor célzottan kellett Igét hirdetni.

Fontosnak tartotta a család-látogatást, ami előtt elkérte az Úrtól, hogy mit kell vinni a családnak. Szólt még a személyes beszélgetésről, melyben ha inteni kellett, azt az Ige tanítása szerint tette, és az intés után fontosnak tartotta a buzdítást.

Veres Sándor beszélt Isten lelkigondozásáról. Isten terápiaként első helyre tette a reményt, amely a céllal függ össze és a vége a beteljesedéskor az öröm. A Sátán a céltévesztést kínálja, melyben az ember hiába ért célba, nem teljesedik be, nincs

boldogság. Beszélt arról, hogy minden emberi beszélgetésben először nekünk kell változni ahhoz, hogy segíteni tudjunk. Mit vagyunk hajlandók feláldozni? A panaszkodó a türelemben próbára teszi a segítőt. A türelem várakozás nélkül nem várakozás. Isten nélkül az ember ezt rosszul tűri. Ha viszont teljesen átadjuk magunkat, az idő eltűnik.

Eszköz lehet, ha készek vagyunk elárulni, ami kettőnk között történik. Elmondjuk a személyes benyomásunkat és azt is, ha rosszul érezzük magunkat. A másik személy problémájában jó ha figyeljük, hogy Isten nekünk ezzel mit akar mondani. Alapdolognak tartja, hogy megállapodjunk a másik személlyel a rendszerességben és abban, ha valamit rosszul csinál, azt ő is belássa. Tudomására kell hoznunk: ha valaki nem szolgáltatja ki magát, az uralkodni akar. Gondolkodjon el ezen, mert amíg nem dönt, nincs segítség. Ő is felelős az ő életéért. A lelkigondozásban Isten bemutatja magát: mindkettőnkön segít. Isten a másik ember által nekünk is üzen. Fontos, hogy a visszaigazolásban nem ítékezhetünk, hanem csak arról beszélhetünk, hogyan hatott ránk a beszélgetés.

Végül Veres Sándor feltette azt a kérdést, hogy ha azt mondjuk, Isten az első az életünkben, mit üzenünk Istennek? Azt, hogy néha? Hisszük-e hogy Ő az első, feláldozzuk-e érte az időnket? Szólt egy francia munkás imájáról:

„Kedves Fiaim! Ma reggel is ott voltam a megbeszélte találkozón. Nagyon fáj, hogy te nem voltál ott, pedig ma mi mindent mutattam volna meg! Fel akartalak készíteni arra, ami ma történik.”

Javasolta, hogy kérjük el az Úrtól, hogy mikor ébredjünk. Este pedig egy Mi Atyánk, vagy a 4. zsoltár kisöpri az egész nap szennyét.

E nap után én is feltettem magamnak a kérdést: ha Isten az első az életemben, mit áldozok fel az én életemben Őérte?

Kérlek, segíts Uram, hogy még odaszántabb életet tudjak élni a Te dicsőségedre! Ámen!

Réz Beáta

Arany Alkony

Meghitt ünnepi istentiszteleten vehettünk részt december 20-án az idős testvérekkel.

Oláh Miklós testvér szervezésével és vezetésével, Bögos Nóri és Réka hangszeres szolgál-ataival, majd a Bögos és Oláh család, valamint Sólyom Dani és Széll Edmond által alakított kamarakórus szolgálataival igazi karácsonyi hangulatot varázsoltak a kis gyülekezet hallgatósága számára. A közös énekek alatt - melyet ifj. Szűcs Gábor zongora kíséretével énekeltünk - szinte eggyé forrt a közösség.

Az Ige üzenetét a Luk 2. alapján Kiss Emil testvér tolmácsolta. Isten elküldte egyszerű fiát kapcsolatépítésre közte és a bűnös ember között, hogy élő reménységünk legyen. Földi életünk több kell legyen a puszta létnél, küldetésünk van a jóakarát munkálásában.

Az emberi lét küzdelmeit és annak gyümölcseit nagyon hitelesen tárta elénk Reményik Sándor Kegyelem c. versének elmondásával Kissné Lídia testvérnő.

ht

Innen - onnan

ÚJÉVI AJÁNDÉK

*"Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsolt meg, hogy ne legyenek gőgösek és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk."
(1 Tím 6,17)*

Egy üzletember négy alkalmazottat foglalkoztatott. Újév reggelén rendszerint mind a négy felkereste a főnököt, hogy elmondják

neki jókívánságaikat, ő pedig megajándékozta őket.

Az üzletembernek egyszer eredeti ötlete támadt. Felkínálta a dolgozóknak a választást 50 frank és egy Biblia között. Az első minden gondolkodás nélkül azt mondta: "A Biblia bizonyára szép dolog, de én már ismerem." És elvette az 50 frankot. A második így mentegetőzött: "Én ugyan nagyon szeretek olvasni, a Bibliában bizonyára sok érdekes történet van, de most éppen anyagi nehézségekkel küszködöm". Ő is a pénzt választotta. A harmadik kijelentette: "Nagyon szívesen olvasnám a Bibliát, azonban gyenge a szemem, a betűk meg általában kicsik, bocsásson meg tehát..." És már nyúlt is a pénz után. "A negyedik sincs jobb fából faragva" - gondolta a főnök. De tévedett, mert a soron következő így szólt: "Anyám mindig szeretett volna egy Bibliát, hogy Isten ígéje otthon is meglegyen. Ha tehát választhatok, úgy a Bibliát kérném, hogy esténként anyámnak felolvashassak belőle."

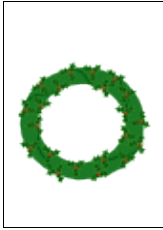
- Ez szép dolog - mondta az üzletember -, örülök neki. De el ne vesítse belőle a könyvjelzőt! Az alkalmazottak alig hagyták el a házat, amikor egyikük megkérdezte a Biblia tulajdonosát: „Mire gondolhatott az úr a könyvjelzővel?” A fiatalember utánanézett, és a lapok között 100 frankot talált. A másik három igen savanyú képet vágott, de már késő volt. A választás megtörtént, nem lehetett változtatni rajta.

Így történik egyszer mindenkivel, aki nem az élő Istenben és Igéjében bíz, hanem a pénzben. Ezért:

"Keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek." (Mt 6,33; Lk 12,30-31)

Közreadta BV

**"MINDADDIG...
AKI AZ ÚR NEVÉBEN JÖN!"**

Egy turista Olaszországban egy szépen gondozott kertet nézegetett. A kertésszel való beszélgetéséből a következőket mondta el:

- Mióta gondozza ezt a kertet?
- Huszonöt éve!
- A tulajdonos milyen gyakran tekintette meg?
- Négyyszer.
- Mikor volt itt utoljára?
- Tizenkét évvel ezelőtt.
- Gondolom, gyakran írogat.
- Nem. Soha!
- Kitől kapja akkor az eligazításokat?
- A milánói intézőtől.
- Ő gyakran jár ide?
- Még nem volt itt.
- Ki jön akkor ellenőrzés céljából?
- Meglehetősen magamra vagyok hagyva, idegen alig jön felém!
- Az ön kertje ennek ellenére olyan nyira rendben van, hogy úgy tűnik, mintha a tulajdonos érkezését holnapra várná!
- Mára, uram! A mai napra!

Az Isten ígését komolyan vevő keresztyének minden évszázadban várták Krisztus visszajövetelét. A történelem egyik legnagyobb eseménye az Ő első Földre érkezése volt. A második eljövele még jelentősebb lesz!

"Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!" - mondotta az Úr Jézus. (Máté 25,13)

Közreadta BV

MEGKORONÁZOD

Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal... szól az Ige.
Te voltál, s Te vagy a jövődő,
gyógyír néped sebeire.
Kétségek közt élő reménység,
vészben, viharban menedék
Te légy, Urunk! Jön már az új év,
akármit is hoz, ez elég.

Füle Lajos

A MEGMENTŐ

Az apátlan-anyátlan kislány a nagymamájával élt. Egy éjszaka tűz ütött ki a házban, és az idős asszony ott veszett, amikor próbálta kimenteni a hálósobában alvó gyermeket. A tűz gyorsan elharapózott, hamarosan lángokban állt az egész emelet. A szomszédok kihívták a tűzoltókat, aztán csal tehetetlenül álltak, mert a lángok elzártak minden bejáratot. A kislány megjelent az emeleti ablakban, segítségért kiáltozott, miközben a tömegben elterjedt a hír, hogy a tűzoltók csak néhány perccel később érkeznek, mert valahol másutt is oltanak. Hirtelen előkerült egy létrás ember, a falnak támasztotta a faalkotmányt, és eltűnt a tetején. Amikor ismét előbukkant, a kislány hozta a karjában. Átadta a lent várakozóknak, és nyoma veszett az éjszakában.

A hatósági vizsgálat feltárta, hogy a gyermeknek nincs élő rokona, és néhány hét múlva össze ült a városi tanács, hogy eldöntse, ki vegye magához és nevelje fel az árvát. Egy tanár vállalta a feladatot. Kijelentette, hogy ő jó nevelést biztosíthatna a kicsinek. Egy farmer is ajánlkozott mondván, hogy a tanyáján jó körülmények között

cseperedhetne fel a kicsi. Mások is jelentkeztek, mindenki hangsúlyozta, milyen előnyöket kínál a gyermek számára. Végül a város leggazdagabb polgára emelkedett fel: - Nálam megkaphatja a kicsi mindazt, amit eddig említettek, ráadásul minden egyebet, ami pénzzel megszerezhető.

A gyerek mindvégig hallgatott, tekintetét a padlóra szegezte. - Kíván-e még szólni valaki? - kérdezte az ülést vezető elnök. Erre nehézkes léptekkel egy férfi jött előre a terem végéből. Megállt a kislány előtt, és a karját nyújtotta felé. A tömeg felhőrdült. A férfi kezét és karját borzalmas sebhelyek borították. - Ez a bácsi mentett meg! - kiáltott a kislány. Egyetlen lendülettel a nyakába ugrott, görcsösen ragaszkodott belé, mint azon a vészterhes éjszakán. A vállára hajtotta a fejét, és pár pillanatig zokogott, aztán felnézett, és a férfira mosolygott.

- Az ülésnek vége - szolt az elnök.

Közreadta BV

Nyereség és veszteség

“Idézd fel magadban azt az érzést, amit akkor érzel, ha valaki megdicsér, ha elismernek, elfogadnak, megtap-solnak. Aztán állítsd szembe azzal az érzéssel, ami akkor keletkezik benned, ha a napkeltét vagy a naplementét nézed, vagy csak a természetet úgy általában; ha olyan könyvet olvasol, vagy olyan filmet nézel, amit teljesen

élvezel. Ragadd meg ennek az érzésnek az ízét, és hasonlítsd össze az elsővel, azzal, ami akkor keletkezett benned, amikor megdicsérték. Lásd meg, hogy az első érzés öndicsőítésből, önreklám-ozásból született! Földi érzés ez. A

második viszont egyfajta beteljesülés eredménye, lelki érzés.

Van egy másik ellentét is. Idézd fel azt az érzést, amit akkor érzel, ha sikeresen megoldasz valamit, ha elérsz valamit, ha feljutsz a “csúcsra”, ha megnyersz egy játékot, fogadást vagy vitát. Állítsd szembe azzal az érzéssel, ami akkor ér, ha igazán örömmel végzed a munkád, ha teljesen elmerülsz abban, amit éppen csinálsz. S vedd észre ismét a földi és lelki érzés közti minőségi különbséget!

Más. Emlékezz vissza, milyen érzés volt az, amikor hatalmad volt, amikor te voltál a főnök, felnéztek rád, amikor az emberek tőled kaptak utasítást, vagy amikor népszerű voltál. Most állítsd szembe ezt a földi érzést a meghittség érzésével, az együttlét érzésével – azokkal a percekkel, amikor mindenestül jól érezted magad egy barátod vagy egy csoport társaságában, ahol vidámság és nevetés volt.

Miután elvégezted ezeket az összehasonlításokat, próbáld meg megérteni a földi érzések lényegét, ami nem más, mint önreklám-ozás és öndicsőítés. Ezek az érzések nem természetesek, a társadalom és kultúra hozta létre őket, hogy termelővé és ellenőrizhetővé válj. Ezek az érzések nem termik meg azt a táplálékot és boldogságot, melyeket akkor érez az ember, amikor a természetben gyönyörködik, vagy barátai társaságának, illetve a munkájának örül. Ezeket az érzéseket azért kreálták, hogy izgalmat, feszültséget, végül is ürességet keltsenek.

Figyeld meg ezután magadat a nap, illetve a hét folyamán, és vizsgálj meg, hogy cselekedeteid közül hány volt, ami nem volt átítatva az ilyen izgalmak iránti vággyal, melyek csak ürességet teremnek: a figyelem, elismertség, hírnév, népszerűség, siker és hatalom iránti vággyal!

Nézz a körülötted lévő emberekre is! Van-e egy is köztük, akit nem fertőzött meg az ilyen földi érzések iránti vágyódás? Egy is, akit még nem irányítanak ezek az érzések, aki nem éhezi őket, aki még nem tölti ébrenlétének minden percét tudatosan vagy tudattalanul ezeknek a keresésével? Ha rájössz erre, megérted azt is, hogyan próbálják az emberek megnyerni a világot, s hogyan veszítik el közben a lelküket. Mert így az életük üres és lelketlen lesz.”

Anthony de Mello

A CIRKUSZ

Egyszer, még kamasz koromban, apámmal cirkuszjegyért álltunk sorba. Végül már csak egyetlen család volt köztünk és a pénztárablak között. Az a família mély benyomást tett rám. Nyolc gyerek szorongott a sorban, egyik sem látszott többnek tizenkét évesnél. Lerítt róluk, hogy nem dúskálnak. A ruhájuk olcsó, de tiszta. Jól nevelten vártak a sorukra, kettesével kézen fogva álltak a szüleik mögött. Izgatottan suttoztak a bohócokról, elefántokról és más, aznap este műsorra kerülő látványosságokról. Érezhetően soha nem jártak még cirkuszban. Ez az este fiatal életük fénypontjának ígérkezett.

Az apa meg az anya vezette a kis csapatot, keblük kidagadt a büszkeségtől. Az asszony fogta a férje kezét felnézve rá, mintha azt mondaná: *"Te vagy az én, ezüstpáncélos lovagom"*. A férfi mosolyogva sütkérezett a dicsfényben, a tekintete visszatükrözte felesége néma lelkesedését.

A pénztárosnő megkérdezte, hány jegyet kérnek. - Nyolc gyerekjegyet és két felnőttjegyet legyen szíves - vágta ki peckesen az

apa -, hogy elvihessem cirkuszba az egész családomat.

A jegyár hallatán az asszony eleresztette a férje kezét, lehorgasztotta a fejét, a férfi ajka remegni kezdett.

- Mennyit mondott? - hajolt kissé közelebb.

A pénztárosnő megismételte az összeget. Nem volt náluk annyi. Hogyan közölhette volna az apa nyolc csemetéjével, hogy nincs elég pénze a cirkuszra? A körülmények láttán apám a zsebébe nyúlt, előhúzott egy húsz dollárost, és leejtette a földre. (Tudvalévő, hogy semmiféle értelemben sem számítottunk tehetősnek!) Lehajolt, felvette a bankjegyet, és megkocogtatta a férfi vállát:

- Elnézést, uram, ez a zsebéből esett ki.

A férfi pontosan tudta, mi történt. Eszébe sem jutott volna kérni, az önkéntes segítséget mégis elfogadta kétségbeejtően szorult helyzetében. Mélyen apám szemébe nézett, két kezébe fogta apám jobbját, megmarkolta a húszast, s egy könnycsepp gördült le az arcán.

- Köszönöm, kedves uram. Ez rengeteget jelent nekünk.

Visszaballagtunk az autónkhoz, és hazahajtottunk. Aznap este számunkra elmaradt a cirkusz, mégsem éreztük úgy, hogy lemaradtunk volna valamiről.

Dan Clark

“Miracle!” A “csoda” szimfóniája

Joseph Haydn (1732-1809) 96. szimfóniáját az angol nyelvterületeken általában “Miracle szimfónia” néven ismerik. Ennek oka, hogy amikor 1791-ben Londonban az ősbemutatót tartották, egy csodálatos esemény történt.

Amikor a nagy tiszteletnek örvendő bécsi komponista, Haydn belépett a koncertterembe, sok kíváncsi néző elhagyta az ülőhelyét, és előrereohantak, hohy a szerzőt közélről láthassák. Így az ülőhelyek a nézőtér közepén üresen maradtak. Alig hogy ez megtörtént, a hatalmas koronacsillár leszakadt a mennyezetről, és rázuhant az üresen maradt székekre. Az első dermedt másodpercek után a meglepődött nézőkből kitört a kiáltás: "Miracle! Miracle!", azaz: "Csoda! Csoda!" Haydn megrendülve és hálás szívvel köszönte meg a jószágos Gondviselőnek, hogy ilyen módon eszköze lehetett legalább harminc emberi élet megmentésének.

Ez egy példa arra, hogy Isten ma is – és mondhatjuk: naponta! - tesz csodát, hogy embereket őrizzen meg a veszélyektől, a balesetektől. Legtöbb esetben ez nem is tudatosul bennünk, észre sem vesszük, mert kevésbé feltűnőek és drámaiak. Sokkal jobban terhel bennünket egy-két számunkra fájdalmas fordulat, amelyeket Isten megenged, hogy formálja az életünket, és közben nem gondolunk arra, hogy az Ő láthatatlan keze már hányszor megőrizött a veszedelemtől.

Ez a sok tekintetben "csodálatos" Haydn-szimfónia emlékeztetni akar minket Isten szeretetteljes gondoskodására.

A. Möck

ÚJÉVI IMA

Áldd meg, Úristen, számunkra ez évet,
Hogy magasztaljon Téged minden ének,
És áldásodat a lelkünk érezve,
Feljusson az égbe!

Szentlelked legyen
mindenben vezérünk,
Tanácsadónk és irányítónk nekünk.

Ne legyen bennünk rosszra hajló lélek,
Csak amely él Érted!

Az igazmondás, tisztelet és hála
Szívünkben leljen örökös lakásra,
Hiábavaló dolgoktól óvjon meg
Megmentő kegyelmed!

Áldd meg, Úristen, számunkra ez évet,
Hogy megismerjen minden lélek Téged,
Elhagyva a romlott, bűnös világot, -
Köszöntse Országod.

Nyisd ki kapudat, ha zörgetünk Nálad,
Hallgasd meg ezt az újévi imánkat,
Hogy áldásodat a lelkünk érezve,
Feljusson az égbe!

Kárász Izabella

Gondolatok

- Nagy különbség, hogy a nehézségeken át nézed Istent, vagy a nehézségeket nézed Istenen át.

- Nagy különbség, hogy néha, alkalmosze-rűen, vagy állandóan nézel Jézusra.

- Három dologra gondoldj: honnan jöttél, hová mégy és kinek kell majd számot adnod.

- Mit kezdesz az életeddel? Ez nem a te jótetszésedre van bízva, ezért felelős vagy Istennek.

- A legnagyobb erőfeszítés sem sok azért, hogy a helyes úton járjunk.

A történelem során emberek sokszor tartották magukat Istenek.

Tírusz városa azért pusztult el, mert büszke volt és azt mondta: „Isten vagyok” (*Ezékiel 28, 2*). Az emberiség történetében a

legnagyobb dicsőítés mindig az
öndicsőítés volt.

Robert L. Waggoner

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Rumbold Gyula
Erdei Béláné	Sebők Györgyné
Gálffy Imre	Sós Gábor és neje
Gerő Sándorné	Szabó Lászlóné
Groska Erzsébet	Szabó László
Hetzke József	Szabó Lajosné
Husztai Dezső	Szalay Mihályné
Kántor Andrásné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kissné Boros Lídia	Vékony József
Liptai Sándorné	Vida Sándor és neje
Nagy Sándorné	Vodiczky Mária
Páka Elek	Pap László és neje

Szeretettel kérjük a testvéreket,
hogy a testi-lelki betegekért ne
feledkezzenek meg imádkozni! Jézus
Krisztus, az orvosok Orvosa
meghallgatja a hitből fakadó imákat.
Betegeink címe, telefonszáma Újvári
Ferenc lelkipásztornál és Huszta
Tiborné testvérnőnél megtalálható.

*"Az én Istenem pedig be fogja
tölteni minden szükségeteket az ő
gazdagsága szerint dicsőséggel a
Krisztus Jézusban." (Fil4,19).*

Hirdetések

Szobafestő munkát vállal (télen is)
telefonszáma: 06-20/298-97-88

Nyugdíjas Klub

Januárban a rossz időre és zsúfolt
programra való tekintettel nem
tartunk összejövetelt.

A szerkesztőség részére címzett
javaslatokat, észrevételeket a
„Testvérek” újság gyülekezeti
postaládájában kérjük elhelyezni!

A SZERKESZTŐK

ÖRÖMHÍR

Örömmel tudatjuk a
testvérekkel, hogy 2009. december 3-
án megszületett Deák Ildikó és Attila
harmadik gyermeke: HANNA.

Isten áldását kívánjuk a
megnövekedett családra!

*"Azért, mert szerettek, jöttem a
világra, s lettem új fény, csillag,
szülők boldogsága. Szeressetek
engem igaz szeretettel, a kincsetek
vagyok, pici kincs, de Ember!"
(Dorkó László)*

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.baptist.hu
www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az
igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra,
10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.